

Veertien dagen had ik reikhalzend uitgekeken naar deze kookles. Zelfs slaapproblemen, die ik overigens nooit heb, doken op. Vandaag, na meer dan 20 jaar kookcursus, zouden eindelijk mijn lievelingsgerechten klaargemaakt worden.: tomaat garnaal en sole meunière. Dat was evenwel nog niet alles. Roger, onze boodschapper van dienst, zou die visjes eigenhandig deze morgen met de trein in de Oostendse vismijn gaan halen, zodat we ze supervers konden klaarmaken. Groot was mijn ontgoocheling toen ik vernam dat we "gekapt met poor" zouden maken. Wat de juiste reden was van de verandering weet ik niet, maar misschien zat de NMBS er voor iets tussen.

Maar dit minder goede nieuws was echter helemaal niet te vergelijken met de ervaringen van Paul en Benny, zopas terug van een horrorvakantie in Oostenrijk. Zij en hun wederhelften moesten na een verkeerde wegkeuze met een helikopter geëvacueerd worden. De vlugge, attente reactie van de sponsor van Bouwbedrijf Schepers heeft ervoor gezorgd dat alles goed afliep, zoals dat ook in sprookjes meestal het geval is. In het ander geval hadden we hen nu bij Allerheiligen een kruiske kunnen gaan maken op het kerkhof onder "Leenaane". De opgelopen schade was nog altijd te merken op het achterwerk van mijn neef. Spijtig ... knieën kunnen ze vervangen, maar "konten" niet.

Herman, onze astronoom was terug aanwezig. Volgens hem kon hij reeds het karakter van iemand bepalen aan de strepen in je linkerhand. Blufpoker noem ik dat. Maurice die was beter af. Die zat met zijn vrouwtje op een strand in Benidorm van de zon te genieten, ver weg van tobben water en "rakletten." Jokke was te laat. "Hard gewerkt", zei hij. "Om vier uur zat ich nog in de Vlenders". Ja, daar moet toch iemand voor mijn pensioen zorgen. Jokke gaf ook nog een discours weg om Benny en Paul te bedanken dat ze na alle miserie toch veilig en wel bij ons team konden aansluiten. Twee notabele leden vervang je zomaar niet.

De hapjes die we vandaag voorgeschoteld kregen waren goed, zonder meer. Maar hou er rekening mee dat ze arbeidsintensief zijn. Bovendien hoorde ik Paul zeggen: "As dje laweit uut, dan zen da de taan van den inktves die ich ant snij bin". De zachte Oosterse tomatensoep met banaan en kerrie viel dan wel in de smaak en kreeg achteraf een behoorlijke score: 82,22%

Michel was druk in de weer. Vandaag patatten ... schillen maar. Ondertussen vertelde Michel dat hij lid is van facebook en daar zelfs een Canadese vriend heeft. Van zijn Thaise vriendin geen woord. Paul die heeft wel 100 vrienden op facebook maar in het echt geen enkele. Zo beweerde hij toch.

Ondertussen had die van Nonkes een "Lis Pipa- complex" gekregen. Het kwam aan mij oren uit. Volgens mij was hij een beetje slecht gezind omdat het vandaag dinsdag was ... sluitingsdag van Stanny.

Het hoofdgerecht kwam eraan. Een echt herfstgerecht voor in de week. De eenpansschotel met aardappelen, porei en gehakt was zeker niet slecht. Sommigen hebben echter zo'n dikke nek gekregen dat ze elke dag scampi, kaviaar en oesters moeten hebben. Het gerecht kreeg een score van 73,33%. Tijdens de afwas werden ook nog wat jeugdherinneringen opgehaald. "Wij waren toch ook kuries, zeu!"

Na alle turbulenties werd de les toch in sereniteit afgesloten met een lekkere koffie. Bovendien hadden onze twee Oostenrijkse gasten gezorgd voor een lekkere Mozart-keutel en een even lekkere Alpen-Sepp, waarvoor dank.

Volgende les zou er dan toch sprake zijn van sole meunière. Maar ik geloof er niet veel van, want Paul gaat mee naar Oostende en dat voorspelt niet veel goeds. Bovendien stelt zich een probleem. Paul reist in eerste klas en Roger in tweede, samen met de spelers van STVV. Enfin ik ga er niet meer van wakker liggen.

Een laatste probleem stelde zich nog. Wie ging Maurice vervangen om op te kuisen? Herman stelde zich kandidaat, maar ik betwijfel ten zeerste of dit goed afgelopen is. Volgend verslag meer hierover. Nadat Pirre nog éne gelost had in de keuken, kon hij bij mij in de auto richting steedske ...

Bij leven en welzijn tot volgende keer.